

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 15 Δεκεμβρίου 2010 — Bianca Kücük κατά Land Nordrhein-Westfalen

(Υπόθεση C-586/10)

(2011/C 89/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα, εκκαλούσα και αναιρεσείουσα: Bianca Kücük

Εναγόμενο, εφεσίβλητο και αναιρεσίβλητο: Land Nordrhein-Westfalen

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Παραβιάζεται η ρήτρα 5, αριθμός 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999⁽¹⁾, όταν διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία προβλέπει, όπως το άρθρο 14, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, σημείο 3, του Teilzeit- und Befristungsgesetz [(TzBfG) νόμου για τη μερική απασχόληση και την εργασία ορισμένου χρόνου], ότι υφίσταται αντικειμενικός λόγος για τη σύναψη με εργαζόμενο επαναλαμβανόμενων συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου στην περίπτωση που αυτός απασχολείται προς αναπλήρωση άλλου εργαζομένου, ερμηνεύεται και εφαρμόζεται υπό τη έννοια ότι ο ως άνω αντικειμενικός λόγος υφίσταται και στην περίπτωση παγίας ανάγκης για την αναπλήρωση εργαζομένων, έστω και αν η ανάγκη αυτή θα μπορούσε να καλυφθεί με πρόσληψη του εν λόγω εργαζομένου με σύμβαση αορίστου χρόνου και με ανάθεση σε αυτόν της αναπλήρωσης του εκάστοτε απουσιάζοντος εργαζομένου, δεδομένου ότι σε τακτική βάση εργαζόμενοι απουσιάζουν με άδεια, αλλά ο εργοδότης επιφυλάσσεται να αποφασίζει κάθε φορά εκ νέου πώς θα αντιδράσει στη συγκεκριμένη περίπτωση εργαζομένου που τελεί σε άδεια;

Για την περίπτωση που το Δικαστήριο δώσει καταφατική απάντηση στο πρώτο ερώτημα:

2) Αντιβαίνει η κατά το πρώτο ερώτημα ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεως του εθνικού δικαίου όπως αυτής του άρθρου 14, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, σημείο 3, του TzBfG, υπό τις συνθήκες που περιγράφηκαν στο ερώτημα αυτό, στη ρήτρα 5, αριθμός 1, της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, η οποία παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, και όταν ο εθνικός νομοθέτης επιδιώκει σε κάθε περίπτωση, με τον προβλεπόμενο σε διάταξη του εθνικού δικαίου όπως αυτή του άρθρου 21, παράγραφος 1, του Bundeselterngeld- und Elternzeitgesetz [(BEEG) ομοσπονδιακού νόμου περί γονικού επιδόματος και γονικής άδειας] και δικαιολογούνται τον περιορισμό της χρονικής διάρκειας της σχέσεως εργασίας αντικειμενικό λόγο της αναπλήρωσης, και τον αναγόμενο στην κοινωνική πολιτική σκοπό να διευκολύνει τους εργοδότες να χορηγούν ειδική άδεια απουσίας, παραδείγματος χάριν για λόγους που αφορούν την προστασία της μητρότητας ή την ανατροφή τέκνων, και τους εργαζόμενους να λαμβάνουν τέτοια άδεια;

⁽¹⁾ ΕΕ L 175, σ. 43.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 14 Δεκεμβρίου 2010 — Minister Finansów κατά Kraft Foods Polska SA

(Υπόθεση C-588/10)

(2011/C 89/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Minister Finansów.

Αναρρεσίβλητη: Kraft Foods Polska SA.

Προδικαστικό ερώτημα

Δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, σε περίπτωση μείωσης της τιμής κατόπιν της τελέσεως της σχετικής εμπορικής πράξεως, η βάση επιβολής του φόρου υπόκειται σε ανάλογη μείωση υπό τις οριζόμενες από τα κράτη μέλη προϋποθέσεις, συνιστά μια κατά την ως άνω έννοια προϋπόθεση αυτή που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 4α, του πολωνικού νόμου περί ΦΠΑ της 11ης Μαρτίου 2004 [Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Πολωνίας (Dz. U.) αριθ. 54, θέση 535, όπως τροποποιήθηκε], κατά την οποία το δικαίωμα για μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου σε σχέση με τη βάση επιβολής που προκύπτει από το εκδοθέν τιμολόγιο εξαρτάται από το εάν ο υπόχρεος, προ της εκπνοής της προθεσμίας υποβολής της φορολογικής δηλώσεως για την φορολογική περίοδο εντός της οποίας ο αποκτών τα αγαθά ή τις υπηρεσίες παρέλαβε το διορθωτικό τιμολόγιο, έχει στην κατοχή του βεβαίωση παραλαβής του διορθωτικού τιμολογίου από τον αποκτώντα τα αγαθά ή τις υπηρεσίες για τα οποία εκδόθηκε το τιμολόγιο; Παραβιάζει αυτή η προϋπόθεση την αρχή της ουδετερότητας του ΦΠΑ και την αρχή της αναλογικότητας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku (Δημοκρατία της Πολωνίας) στις 14 Δεκεμβρίου 2010 — Janina Wencel κατά Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

(Υπόθεση C-589/10)

(2011/C 89/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Apelacyjny — Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Janina Wencel

Καθού: Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, ερμηνεύσιμο υπό το πρίσμα της κατοχυρούμενης στο άρθρο 21 και στο άρθρο 20, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής εντός των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι οι σε χρήμα παροχές γήρατος οι χορηγούμενες δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους δεν δύνανται να υποστούν καμία μείωση, τροποποίηση, αναστολή, κατάργηση ή κατάσχεση επειδή ο δικαιούχος κατοικούσε συγχρόνως στην επικράτεια δυο κρατών μελών (δηλαδή είχε δυο ίσες σημασίας τόπους συνήθους διαμονής) μεταξύ των οποίων σε κράτος άλλο από αυτό στην επικράτεια του οποίου εδρεύει ο υπόχρεος προς καταβολή των παροχών φορέας;
- 2) Έχουν τα άρθρα 21 και 20, παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο του άρθρου 10 του κανονισμού 1408/71 την έννοια ότι αντικεινται σε εφαρμογή της εθνικής διατάξεως του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (πολωνικός νόμος της 17ης Δεκεμβρίου 1998 περί συντάξεων από το ταμείο κοινωνικής ασφαλίσεως) [Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της Πολωνίας (Dz. U.) 2009, αριθ. 153, θέση 1227, όπως τροποποιήθηκε] σε συνδυασμό με το άρθρο 4 της Συμβάσεως της 9ης Οκτωβρίου 1975 μεταξύ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Λαϊκής Δημοκρατίας της Πολωνίας περί ασφαλίσεως γήρατος και ατυχήματος (Dz. U. 1976, αριθ. 16, θέση 101, όπως τροποποιήθηκε) κατά τρόπον ώστε ο πολωνικός οργανισμός συντάξεων να μπορεί να επανεξετάσει την υπόθεση και να αφαιρέσει το δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος από πρόσωπο, το οποίο έχει επί μακρόν συγχρόνως δυο τόπους συνήθους διαμονής (δυο κέντρα ενδιαφερόντων) σε δυο κράτη που ανήκουν πλέον αμφοτέρω στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το οποίο, προ του 2009, δεν κατέθεσε αίτηση για τον καθορισμό του τύπου κατοικίας του σε ένα από τα κράτη αυτά ούτε υπέβαλε αντίστοιχη δήλωση;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως:

- 3) Έχουν το άρθρο 20, παράγραφος 2 και το άρθρο 21 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο 10 του κανονισμού 1408/71 την έννοια ότι αντικεινται σε εφαρμογή της εθνικής διατάξεως του άρθρου 138, παράγραφος 1 και 2, του Ustawa z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych κατά τρόπον ώστε ο πολωνικός οργανισμός συντάξεων να μπορεί να ζητήσει από πρόσωπο το οποίο είχε, από το 1975 έως το 2009, συγχρόνως δυο τόπους συνήθους διαμονής (δυο κέντρα ενδιαφερόντων) σε δυο κράτη που είναι πλέον αμφοτέρω μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την επιστροφή της καταβληθείσας κατά την τελευταία τριετία συντάξεως γήρατος, εφόσον το πρόσωπο αυτό δεν ενημερώθηκε από τον πολωνικό ασφαλιστικό φορέα, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας εκδόσεως της αποφάσεως περί απονομής της συντάξεως και μετά την καταβολή αυτής, για την υποχρέωση του να γνωστοποιήσει ότι έχει δυο τόπους συνήθους διαμονής σε δυο κράτη και να καταθέσει αίτηση προκειμένου να ορίσει τον ασφαλιστικό

φορέα ενός από τα εν λόγω κράτη ως αρμόδιο να αποφαινεται επί αιτημάτων σχετικών με τη σύνταξη γήρατος ή να υποβάλει αντίστοιχη δήλωση;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 14 Δεκεμβρίου 2010 — Littlewoods Retail Ltd κ.λπ. κατά Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Υπόθεση C-591/10)

(2011/C 89/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Littlewoods Retail Ltd κ.λπ.

Εναγόμενη υπηρεσία: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στην περίπτωση που ο υπόχρεος στον φόρο κατέβαλε μεγαλύτερο από το οφειλόμενο ποσό ΦΠΑ, που το κράτος μέλος εισέπραξε κατά παράβαση των διατάξεων ΕΕ περί ΦΠΑ, συνάδει με το δικαίω ΕΕ το μέτρο αποκαταστάσεως που προβλέπει το κράτος μέλος αν αυτό περιλαμβάνει μόνον α) επιστροφή του υπερβάλλοντος κυρίου ποσού, και β) απλούς τόκους επί του ποσού αυτού σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, και δη το άρθρο 78 του Value Added Tax Act 1994;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, απαιτεί το δικαίω ΕΕ, το μέτρο αποκατάστασης που προβλέπει το κράτος μέλος να περιλαμβάνει α) επιστροφή του υπερβάλλοντος κυρίου ποσού, και β) καταβολή τόκων δι' ανατοκισμού για την αξία χρήσεως του υπερβάλλοντος ποσού εκ μέρους του κράτους μέλους και/ή την απώλεια της αξίας χρήσεως του ποσού αυτού από τον φορολογούμενο;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα ερωτήματα 1 και 2, τι πρέπει να περιλαμβάνει, κατά το δικαίω ΕΕ, το μέτρο αποκαταστάσεως που προβλέπει το κράτος μέλος πέραν της επιστροφής του υπερβάλλοντος κυρίου ποσού, για την αξία της χρήσεως του ποσού αυτού και/ή των τόκων;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, απαιτεί η κοινοτική αρχή της αποτελεσματικότητας από το κράτος μέλος να μην εφαρμόσει περιορισμούς του εθνικού δικαίου (όπως είναι τα άρθρα 78 και 80 του Value Added Tax Act 1994) στις αγωγές και άλλα μέσα παροχής εννόμου προστασίας που θα μπορούσε να ασκήσει ο φορολογούμενος προκειμένου να διεκδικήσει το κατά το δικαίω ΕΕ δικαίωμα που αναγνωρίζεται στην απάντηση του Δικαστηρίου στα πρώτα 3 ερωτήματα,